

**Andreæ Vallensis Vvlgo Del Vavlx Andanensis, I. V. D. Et
In Alma Academia Lovaniensi SS. Canonum Professoris
Ordinarii, Paratitla Ivris Canonici Sive Decretalivm D.
Gregorii Papæ IX. Svmmaria Ac ...**

Delvaux, André

Coloniæ Agrippinæ, 1686

§. 1. Qui dicantur Regul. & Monachi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62177](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62177)

TITULUS XXXI.

De Regularibus, & transeuntibus ad Religionem.

§. I.

Qui dicantur Regulares, & Monachi.

1. *Regulares dicit à Regula speciali.*
2. *Monachi & Moniales à solitudine.*
3. *Mendicantes non propriè Monachos esse.*

Clerici in genere alii sunt Sæculares, de quo Crum moribus & bonis externis expositum est hactenus, alii Regulares, de quorum etiam vi- tu & moribus bonisque externis videndum est.

1. Regulares dicuntur à Regula speciali, quam prohtentur; alterque Religiosi appellatur, quia certæ Religioni adstrati sunt. Et inter hos alii sunt & dicuntur Abbates & Abbatissæ, alii priores, iique vel Claustrales vel Conventuales, alii Superiori, alii simplices Monachi seu Religiosi aut Moniales. Tales quoque sunt Canonici Regulares, milites Hosptiariorum, Teutonici, aliqui, qui sub certa & approbata à Sede Apostolica regula ad tria vota substantialia, paupertatis scilicet, obedientiae & castitatis se obstricti erunt, e. fin. infra. *De religiosis dominibus juncto cap. unico eod. in 6.*

2. Monachi vero & Moniales solitudine claustrorum, cui se adstrinxerunt, nomen sortiti sunt, e. can. 1. & 8. xvii q. 1. Monachus enim Graece dicitur, qui Latine est solitarius ac singulans, d. can. 1. & 8. non quodd seorsim, extra aliorum Fratrum consortium, vivat vel vivere debat, cum id faci vident Canones, e. 1. *De statu Monachorum & similibus:* sed quodd se motus à vita & moribus sæcularium, quasi mundo mortuus, soli Deo vivat, d. can. 8. juncto can. Qui vero 12. xvii. q. 1.

3. Hinc nomen Monachi propriè non conveni omnibus Religiosis, sed iis solis, qui vita contemplativa dediti sunt. Adeoque Mendicantes, cum assidue inter homines versentur, non sunt propriè Monachi. Multò minus, qui

ex instituto sunt Clerici seu Sacerdotes, uti Canonici Regularis & Religiosi Societatis JESV. Lcii 2. *De iure & iustitia c. 41. dubit. 1.* Alia enim, ut ibidem ait, est Religio Clericorum, alia Monachorum, e. Lcet 18. b. t. can Nulius, con. Mandamusq. 3. *Egalis iuribus:* quamquam in favorabilibus nomine Monachorum veniant omnes Religiosi, ut docet Panormit, inc. *Ex parte sup. De postulat Pralator,* & quæ de Monachis à jure statuta sunt, pertineant etiam ad Canonicos Regulares, Emau. Roderic. Quas. Regul. tomo 2. q. 52. artic. 5.

§ II.

Quo pacto fiant Monachi.

1. *Fiant dupliciter, vel parentum oblatione, vel professione.*
 2. *Professio velexpressè sit.*
 3. *Vela tunc.*
 4. *Decretum Conc. Trident. de tempore professionis Monastice.*
 5. *Quatenus Concilium admittat tacitam professionem.*
1. *Fiant autem Monachi vel parentum de vota oblatione vel propria professione, can. Monachum xx q. 1.c. Cum virum et 8. b. t. Parentum oblatione, veluti si pater vel mater filium filiamve impuberem monasterio alicui tradat. Hoc tamen casu potest filius, major factus & ingressus annos pubertatis, dissentire, & ad sacerdotium redire, d. e. Cum virum, cum similibus: nam professio Religionis Monastice ante pubertatem emissâ non obligat, ob defectum judicii. e. significatum 1. hoc tit. &c. t. eod in 6.*
 2. *Professio propria duobus modis, expressè vel tacite. Expressè, si pubes nominatum se Religioni alicui devoteat (quibuscumque verbis utatur, modò per illa intendat se Deo & Religioni obstringere, Lc. De iust. & iure. 41. n. 57.) in manibus Abbatis vel alterius Superioris, aut etiam simplicis Monachi, à Prælato mandatum habentis, prætenubus aliis ejusdem Monasterii Fratribus, aut si professio nem antea factam exprestè ratam habeat, licet habitum non assumpserit nec assumat Monachalem, quia Monachum non habitus sed professio fecit, e. Porrectum 13. c. Ad Apostolicam.*

Y y 2

G 4. EM